

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac Ex Probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1713

Quæst. 70. Quid præterea sit notandum circa materiam & formam
Confirmationis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42545

Resp. IV. Forma vera & necessaria, in Eccle-
 sia latina est : Signo (ut habet Trid.) vel Consigno
 (ut habet S. Tho.) te signo crucis , & confirmo te
 chrismate salutis , in nomine Patris &c. In qua , u-
 trum de essentia sit, ut utraque actio, signandi &
 unguendi, expressè significetur, disputant Scho-
 lastici, Laym. & Fill. t. 3. d. 10. Kon. l. 6. a. 4. Dian.
 R. 27.

A D D E N D A.

375.

Q. 70. Quid præterea sit notandum circa ma-
 teriam & formam Confirmationis. R. seqq.

§. 1. Certum est oleum pertinere ad mate-
 riam essentialem hujus Sacramenti : intelligitur
 autem oleum olivarum , ut cum S. Th. & aliis
 notat Aversa q. 72. l. 3. §. Tercio. Et quamvis
 probabilius sit, etiam balsamum esse partem es-
 sentialem materiz, tamen sententia dicens re-
 quiri tantum ex præcepto, probabilis est, quam
 præter Cajet. Sot. Nav. tenent Covar. Vivald.
 Vict. Valent. Zanard. & alii apud Dian. p. 3. t. 4.
 R. 23 & Avers. supra. Ratio petitur ex Cap. Pa-
 storalis. De Sacram. non iterand., ubi inn. III.
 interrogatus de confirmato in solo oleo, dicit
 nihil esse iterandum, sed cautè supplendum,
 quod incautè prætermisissimum fuerat. Nec obstat,
 quod Florent. dicat materiam esse Chrisma con-
 fectum ex oleo & balsamo, nam etiam dicit ma-
 teriam Eucharistiz esse vinum aqua mixtum;
 item materiam Pœnitentiz etiam esse satisfac-
 tionem, satis autem constat, quod non sint
 materia essentialis, hinc concludit Dicast. hic
 n. 29. balsamum non requiri ad valorem sed
 tantum ex præcepto, non purè ecclesiastico, sed
 divi-

divino Christi, quod colligimus ex antiqua traditione Ecclesiz & PP.

376. §. 2. Si haberi non posset Chrisma ex oleo & balsamo, non peccaret, qui in articulo mortis confirmaret aliquem solo oleo infirmorum, quia opinio eorum, qui dicunt sufficere solum oleum, secundum dicta, est probabilis, ergo in casu necessitatis licitum est secundum eam procedere, *Gob. in Exp. t. 2. n. 744.* & constat ex dictis à n. 104.
377. §. 3. Sufficit balsamum cujuscunque regionis, dummodo sit in ea quantitate, ut det sui odorem, quamvis in singulis partibus olei non sit aliquid balsami, *Con. Bonac. Gob. n. 745.*
378. §. 4. Quamvis communior & probabilior sententia sit cum *Platel. p. 5. n. 153.*, quod simplex Sacerdos, nequidem ex commissione Papæ, possit consecrare Chrisma pro Confirmatione, tamen *Caj. Valent. Barb. Gob. supra alii- que apud Avers. f. 2. §. Adhuc.* probabiliter contradicunt, si enim potest confirmare, cur non consecrare Chrisma ad confirmandum?
379. §. 5. Probabilius videtur, quod Sacerdotes Episcopo necessarii sint ad benedicendum Chrisma, nã in Rituali Romano dicitur de illis, quod sint & testes & cooperatores, jubenturque ipsi post Episcopum insufflare, signare, osculari ampullam &c non item Diaconi & sub-Diaconi, qui vocantur ministri tantum & assistentes.
380. §. 6. Opinio *Henriq. Vivald. & aliorum*, qui putarunt unctionem fieri posse medio aliquo instrumento, non videtur probabilis, quamvis probabilem agnoscere videatur *Dicast. n. 151.*, nam partialis materia Confirmationis vide-

videtur esse impositio manûs Episcopalis, per quam solam initio ab Apostolis collatam Confirmationem, docent S. Thom. Scot. Gabr. Sos. Suarez, Dicast. n. 66. aliique apud Aversam s. 1. §. Teriò. contra Bellarm. & alios. Nec obstat, quòd Can. Si quis suadente diabolo. dicatur esse manûs injectio, si alium fuisse verberem, nam respectu illius Canonis etiam dicor injicere manum, si Clericum petam lapide vel conspuam; ergo patet ampliore modo ibi sumi, uti rectè Aversa s. 3. §. Ad. Ubi addit, si Episcopus laboraret pollice dextræ manûs, ungere posse alio digito. Addunt Nugn. Dian. Dicast. n. 149. non satis constare, quòd mortaliter peccaret Episcopus, si absque causa uteretur alio digito, quàm pollice dextræ.

§. 7. Pro explicandis variis Canonibus Con- 381.
 cilliorum & dictis SS. PP., notandum est cum Gorm. hîc n. 1. varias ab initio Ecclesiæ fuisse manuum impositiones: 1. Erat curativa, de qua Marci ult. Super ægros manus imponent & bene habebunt. 2. Reconciliativa, cum qua dabatur absolutio sacramentalis pœnitentibus, præsertim publicis. 3. Ordinativa, per quam ordinabantur Ministri Ecclesiæ. 4. Confirmativa, per quam conferebatur hoc Sacramentum Confirmationis. Similiter varix fuerunt unctiones, 1. erat Altarium, Calicum, & aliorum pro usu Ecclesiæ. 2. Baptizatorum in vertice. 3. Exorcizandorum, ad expellendum dæmonem. 4. Ordinandorum in vertice & digitis. 5. Moribundorum, quæ est extrema Unctio. 6. Confirmandorum, de qua hîc egimus.

§. 8. Per formam Confirmationis apud La- 382.
 Tom. V. R. tinos

tinus significari debeat, saltem ex præcepto
 1. Persona confirmantis, saltem implicite. 2.
 Actus, tam signandi per formam Crucis, quam
 unguendi per sacrum Chrisma. 3. Persona con-
 firmandi. 4. Unitas divinæ essentia. 5. Trini-
 tas personarum, *Dicast. à n. 74. Aversa f. 3. §.*
Secundò. & rationem dat S. Thom. q. 72. a. 4., cui
 significari debeat unitas essentia, Trinitas per-
 sonarum & Crucis signum, quia cum Confirma-
 tio fit ad plenitudinem reboris fidei in Bap-
 tismo acceptæ, per hanc debuerunt iterum præ-
 cipua illa Mytheria iaculcari; itemque præferti
 Crucis signum, in quo Christus triumphavit,
 velut prima tessera & insigne Christianorum,
 nam baptizati, per characterem hujus Sacra-
 menti specialiter consignantur in milites Chri-
 sti, cum per Baptismum sint tantum domesti-
 ci, sive Ecclesie filii. Videri possunt hæc fusius
 apud *Suar. d. 33. f. 5.* & breviter apud *Dian. p. 3.*
t. 4. R. 27.

383. §. 9. Forma apud Græcos est, Signaculum dona-
 tionis spiritus S. omisso verbo, pro more Græcorum
 & sensus est, hoc signo donantur munera Spi-
 ritus S., uti latè *Arcud. l. 2. c. 6.*, qui c. 7. etiam fusi-
 probat hanc formam esse validam, & contineri
 omnia, quæ requiruntur ad essentiam; Quod et-
 iam declaravit *Urbanus VIII.* apud *Illsung.* de Sa-
 cram. n. 7., tenentque etiam alii; quos refert *Ill-*
de Confirmatione n. 41. Ibidem ostendit *Arcu-*
dus, quamvis Græci ungant etiam oculos, narres,
 os, aures, pectus, manus, pedes, tamen ex eorum
 mente opus non esse ungre nisi frontem. Idem
Arcud. c. 1. ostendit hoc Sacramentum à SS. PP.
 aliquando vocatum esse impositionem manuum
 num: Illius autem veritatem probat c. 3. *Sec-*

Scriptura; & c. 4. ex SS. PP. Cap. 5. ex eisdem PP. evincit materiam ejus esse ex oleo & balsamo: Quod autem characterem imprimat, ostendit c. 17. Denique quod iterabile non sit, probat c. 18. & seqq. Atque inde rectè inferitur, si confirmatus moreretur, ac à mortuis suscitaretur, non esse denuo confirmandum, uti nec denuo baptizandus vel ordinandus esset, quia anima retinisset characteres illos, aliud tamen est de Matrimonio cum uxore sua, quod iterùm contrahi deberet, quia omnino defuisset, uti dicitur suo loco.

De mutationibus substantialibus vel accidentalibus materiz aut formæ Confirmationis, videri possunt dicta à n. 18. 21. 23. 29. 44. Quando nam autem sit institutum hoc Sacramentum, dictum est n. 3.

DUBIUM II.

Quis Minister, & quod subjectum.

Resp. I. Minister ordinarius validæ Confir-
mationis, est solus & omnis Episcopus, et
iam excommunicatus vel hæreticus: ex com-
missione autem, vel delegatione Pontificia, et-
iam simplex Sacerdos. Est communis. V. Lay. l. 5.
s. 3. c. 6. Bon to. 1. d. 3. p. 2. Unde resolves

I. Etsi Episcopus graviter peccet, si vel in alie-
na dicecesi, vel sibi non subditos confirmet sine
propriæ Episcopi consensu, saltem tacito, pro-
pter defectum jurisdictionis, valida tamen est
Confirmatio, quia ista non requiritur necessita-
te Sacramenti, sed præcepti tantùm.

II. Excusatur à peccato Episcopus, si ex alia
dicecesi accurrentes confirmet, quia præsumi-
tur tacitus consensus alterius Episcopi, cui id-
gratum esse censetur: præsertim si consuetudi-

R 2

MO